

Jakten på Slagtofta.

I slutet på 1800 talet bodde en patron på slagtofta vilken räknade jakten till livets högtidstunder.

Man hade två söner vilka även de voro bitna av samma åkomma, så när det blev söndag, brukade man samlas på den gamla Slagtoftagården. Det fanns i regel någon av Hörbys celebriteter bl. andra Dr. Langenheim, som deltog ofta och gärna men denna dag på grund av tidsbrist ej var närvarande.

På förmiddagen jagades orre i skogarna uppåt Hästäng, men med dåligt resultat. Man sade att det var "dövet i väret" och därför tryckte fåglarna hårt, de ville inte flyga upp.

Följden blev att man bestämde sig för att jaga raphöns i stället, på de mer öppna markerna. Den äldste av sönerna, som i vanliga fall var en säker skytt bommade hela eftermiddagen, med påföljden att både patronen och sonen blev på dåligt humör. De pikade varandra för det dåliga resultatet att efter så många skott som skjutits endast hade några stycken åkerhöns.

Då utbrister mannen inför sin son och de i jakten deltagande, om du skjuter med nollans hagel håller jag ändan på 40 meters håll. Det är ingen risk så dåligt som du skjuter i dag, verpå gubben går fram och efter det överenskomna avståndet böjer han sig fram, i den fasta övertygelsen att inte sonen skall skjuta. Men det gör han och nu får han in en kärnträff. Då han så småningom hamnar på lasarettet med ändan i vädret på operationsbordet hos dr. Langenheim, börjar denne att svära på honom sägande. Här går man och har -jour för sådana som dig, och har försummat ett sådant oförglömligt minne, som när din son på grund av din dumhet skjuter dej i ändan. Det gjorde han rätt i. Varefter Langenheim plockade ut 38 hagel under blodsvett och tårar.